

[Statsministeren]

Allerede i årets første fem måneder var importen af investeringsvarer 12–13 pct. højere end niveauet i 1984, og i juni–juli udviklede importen af investeringsvarer – maskiner og al den slags – sig eksplosivt, til et niveau, som faktisk var ca. 33 pct. over 1984-niveauet. Det skal man lægge mærke til. Selv om det belaster betalingsbalancen, så betragter regeringen den udvikling som noget positivt. Hvorfor nu det? Det gør vi, fordi vi har brug for at få investeret i nye arbejdspladser og for at få bestående arbejdspladser gjort mere moderne og effektive. Det er noget, der peger fremad. I det omfang en midlertidig stigning i underskuddet på betalingsbalancen skyldes netop investeringer i erhvervslivet, finder vi det ikke foruroligende.

Mens vi har kunnet glæde os over, at landbruget har forøget sin valutaindtjening med 13–14 pct. i den første del af året, har udviklingen i industrieksporten i årets første fem måneder været skuffende – i løbende priser faktisk kun ca. 1 pct. over 1984-niveauet. Tallene for juni og juli peger imidlertid i retning af, at et opsving er på vej. I de to måneder var niveauet for industrieksporten 12–13 pct. højere end 1984-niveauet. De oplysninger, vi har om ordreindgang og ordrebeholdninger, peger i retning af, at denne stigning er udtryk for en varig tendens.

Vi må i dag bedømme situationen sådan, at vi i 1985 får et utilfredsstillende stort underskud på betalingsbalancen, men at niveauet for underskuddet vil falde i løbet af efteråret og i 1986. Vi kan ikke i dag med større sikkerhed afgøre, om denne tendens til forbedring vil blive tilstrækkelig stærk. Regeringen er fast besluttet på at fastholde den genopretningslinje, vi fra starten har afstukket, men vi ønsker ikke at handle i panik, hvis vi uden yderligere foranstaltninger kan få en tilfredsstillende udvikling i 1986.

Der er i alle tilfælde et klart behov for, at vi styrker den industrielle udvikling i vort land og får øget eksportmulighederne. Jeg kan oplyse, at industriministeren i slutningen af oktober vil fremlægge regeringens strategi for de kommende års udvikling i form af en industripolitisk redegørelse. Vi vil endvidere give det direkte arbejde for at fremme eksporten en stærkere placering. Vi har indledt drøftelser med erhvervene for at finde frem til, hvordan vi kan få det bedste udbytte af denne indsats.

Vi bliver også nødt til at følge udviklingen i bygge- og anlægssektoren nøje og justere vor politik i lyset af den udvikling, der nu er i gang. Det er glædeligt, at arbejdsløsheden på dette område er ved at forsvinde, men vi må være på vagt for at undgå, at der ligefrem opstår kapacitetsmangel. Vi ved af erfaring, at det kan skabe inflationstendenser, som let spreder sig til andre områder. Vi har allerede set tendenser i den retning. Vi må undgå, at de slår igennem. Vi vil derfor lette trykket ved at udskyde eller strække offentlige bygge- og anlægsarbejder.

Vi har nu på de enkelte ministerområder under finansministerens ledelse iværksat en nøje gennemgang af igangværende og planlagte bygge- og anlægsarbejder for at få opstillet en liste over, hvor det er muligt at holde igen. Vi vil naturligvis tage hensyn til de regionale forskelle, som fortsat gør sig gældende med hensyn til disse flaskehalsproblemer. Indenrigsministeren har samtidig henstillet til kommuner og amter, at de på tilsvarende måde går deres bygge- og anlægsprogrammer igennem.

Men der er også andre områder, hvor opsvinget – som vi har ønsket, og som nu er slået igennem så stærkt – skaber, hvad vi med et sært ord plejer at kalde flaskehalse. Vi hører i stigende omfang om arbejdspladser, der faktisk ikke rigtig kan udnytte deres muligheder, fordi de på trods af den almindelige arbejdsløshed mangler medarbejdere, som har netop de rigtige kvalifikationer, som denne arbejdsplads har brug for.

Det er et vigtigt problem. Det er skadeligt for samfundsøkonomien. Vi risikerer at gå glip af beskæftigelses- og eksportmuligheder. Ofte kan savnet på en arbejdsplads af tre specialister på et eller andet bestemt område være afgørende for, om 100 andre får et job. Og det er selvfølgelig frustrerende for en masse mennesker: for de virksomhedsledere, som brænder efter at få sat noget i gang, og for de mennesker, som af den grund bliver holdt fast i arbejdsløshed.

Det er et problem, vi må se at få løst hurtigst muligt. Vi skal først have problemet kortlagt nøje, og det skal gå stærkt. Og så skal vi have skabt oplysning om, hvor det er, mulighederne for beskæftigelse ligger. Og vi skal bruge vort uddannelsessystem smidigt, så folk får mulighed for at få de nødvendige kvalifikationer. Vi skal bl.a. bane vejen for,